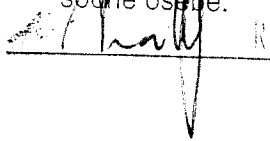

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

23.4. 2015

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Andrej Kmecl kot predsednik ter Nataša Smrekar in mag. Tatjana Steinman kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Suzane Korotaj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-12/2015/2 z dne 15. 1. 2014,

na seji **23. aprila 2015**

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo zavrnila tožničino (prosilnikino) pritožbo, vloženo zoper odločbo Okrožnega sodišča v Ljubljani (organ) Su 1-9/2014-102 z dne 21. 11. 2014. Z njo je organ zavrnil njeno zahtevo za posredovanje invalidske odločbe za imenovanega sodnika in zdravniška mnenja zdravstvenih komisij Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, na podlagi katerih je bila omenjenemu sodniku priznana pravica do invalidske upokojitve.
2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da gre v obravnavanem primeru za osebne podatke in s tem za izjemo za dostop do informacij javnega značaja iz 3. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Organ ugotavlja, da tožnica za njihovo zbiranje in obdelavo nima podlage v zakonu ali na podlagi zakona dani privolitvi in se sklicuje na prvi odstavek 9. člena in 16. člen Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1). Poleg tega ne gre za informacije iz 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, v katerih primerih je mogoče razkriti tudi osebne podatke. Organ pojasnjuje, da ti podatki v konkretnem primeru niso neposredno v zvezi z opravljanjem javne funkcije (ne gre za ime, naziv, položaj, plačo ali drug podatek, ki je povezan z opravljanjem javne funkcije), javni funkcionar pa ima v skladu z doktrino pričakovane zasebnosti upravičeno pričakovanje, da podatki v zvezi z njegovim zdravstvenim stanjem ne bodo postali javni. Sklicuje se na odločbo Ustavnega sodišča U-I-25/95.
3. Tožnica se z odločitvijo ne strinja in v tožbi navaja, da gre za sodnika, ki jo je s svojimi odločitvami premoženjsko, zdravstveno in gospodarsko popolnoma uničil, kar da je sodiščem v Ljubljani dobro znano. Izvor vsega gorja so sodne odločitve v postopku II P 1014/98, v katerem je vložila predlog za obnovo postopka. Navaja še, da je zahtevo za seznanitev vložila na podlagi izjave omenjenega sodnika z dne 4. 7. 2008, ki jo je dal predsedniku sodišča in ki jo prilaga tožbi. Predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo razveljavi in zadevo vrne v ponovno odločanje.
4. Toženka v odgovoru na tožbo predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
5. Tožba ni utemeljena.
6. ZDIJZ določa, da organ prosilcu med drugim zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo

osebnih podatkov (3. točka prvega odstavka 6. člena). Neglede na navedeno se dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (1. alineja tretjega odstavka 6. člena).

7. V zadevi ni sporno, da je tožnica s tem, ko je zahtevala invalidsko odločbo in zdravniška mnenja zdravstvenih komisij, na podlagi katerih naj bi bila sodniku priznana pravica do invalidske upokojitve, zahtevala podatke o njegovem zdravstvenem stanju, kar ustreza opredelitvi osebnega podatka iz 1. točke 6. člena ZVOP-1. Po tej določbi je osebni podatek katerikoli podatek, ki se nanaša na posameznika, ne glede na obliko, v kateri je izražen. Prav tako ni sporno, da za pridobivanje oziroma obdelavo teh podatkov po tem ali kateremkoli drugem zakonu ni upravičena in da v tej zadevi zahtevani podatki niso neposredno v zvezi z opravljanjem sodnikove funkcije. Sodišče zato meni, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita in se v izogib ponavljanju sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).
8. Zgolj tožnično nestrinjanje z odločitvijo in nezadovoljstvo s sodnikovim delom ne more vplivati na drugačno odločitev v zadevi. Tožbi priložena izjava sodnika z dne 4. 7. 2008, naslovljena na urad predsednika sodišča (priloga A2), pa je nedovoljen novi dokaz in ga v tem upravnem sporu ni mogoče upoštevati. Po določbi tretjega odstavka 20. člena ZUS-1 stranke v upravnem sporu namreč ne smejo predlagati dokazov, če so to možnost imele v postopku pred izdajo akta. Iz predloženih upravnih spisov ne izhaja, da bi se tožnica na omenjeno listino sklicevala že v pritožbi.
9. Ker je sodišče ugotovilo, da tožba ni utemeljena, jo je v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZUS-1 zavrnilo.

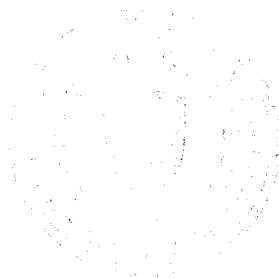
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 23. april 2015

Predsednik senata:

Andrej Kmecl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pritožbenega sodnika